

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Львівського державного університету
внутрішніх справ

кандидат юридичних наук, професор

Роман БЛАГУТА

2023

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
докторської дисертації Оксани Михайлівни ДУФЕНЮК на тему
«Концептуальна модель балансу в кримінальному провадженні:
інституційний, правозастосовний, особистісний рівні»,
поданої на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук
за науковими спеціальностями:

12.00.01 – теорія та історія держави і права;
історія політичних і правових учень;

12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика;
судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

ДУФЕНЮК Оксана Михайлівна виконала дисертаційну роботу у
Львівському державному університеті внутрішніх справ самостійно. Тема
дисертації затверджена Вченого радою Львівського державного університету
внутрішніх справ 27 вересня 2023 року (протокол № 3).

Рецензенти, призначенні Вченого радою Львівського державного
університету внутрішніх справ 27 вересня 2023 року (протокол № 3): доктор
юридичних наук, професор Ірина БАСИСТА, доктор юридичних наук,
професор Дмитро ЗАБЗАЛЮК, доктор юридичних наук, професор Анатолій
МОВЧАН констатують, що 31 жовтня 2023 року кафедрою кримінального
процесу та криміналістики факультету № 1 Інституту з підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції Львівського державного університету
внутрішніх справ було проведено фаховий семінар для апробації докторської
дисертації «Концептуальна модель балансу в кримінальному провадженні:
інституційний, правозастосовний, особистісний рівні», поданої на здобуття

наукового ступеня доктора юридичних наук за науковими спеціальностями 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень; 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. У семінарі брали участь зазначені рецензенти (протокол засідання кафедри у формі фахового семінару від 31 жовтня 2023 р. № 5). Результати семінару, що відображені в його ухвалі, взято до уваги під час підготовки висновку.

Провівши попередню експертизу докторської дисертації Оксани ДУФЕНЮК «Концептуальна модель балансу в кримінальному провадженні: інституційний, правозастосовний, особистісний рівні» та наукових публікацій, у яких висвітлено основні наукові положення докторської дисертації, а також за результатами фахового семінару рецензенти встановили:

1. Подана для попередньої експертизи докторська дисертація є кваліфікаційною науковою працею, виконаною здобувачкою самостійно. Робота містить науково обґрунтовані, достовірні висновки і результати, отримані авторкою особисто.

2. Докторська дисертація містить наукові положення, які характеризуються новизною, мають теоретичну і практичну цінність та свідчать про вагомий особистий внесок здобувачки у науку щодо вирішення важливої теоретико-прикладної проблеми, що має загальнонаціональне значення і зміст якої полягає у формуванні концептуальних основ забезпечення балансу в кримінальному провадженні як однієї із ключових передумов втілення верховенства права та реалізації справедливого правосуддя в умовах сучасних тенденцій та викликів.

Робота виконана у галузі права і відповідає паспортам наукових спеціальностей: 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень; 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Дисертація характеризується єдністю змісту та відповідає принципам академічної доброчесності.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є першою в Україні монографічною науковою працею, у якій на концептуальному рівні розроблено трирівневу модель балансу в кримінальному провадженні. До найбільш важливих результатів дослідження слід віднести такі положення:

за спеціальністю 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень:

вперше

– доведено, що ідея балансу в праві має генетичні зв'язки з ідеями справедливості, гармонії суспільного життя, недопущення свавілля, та кодується у розмаїтті підходів домінантних правових доктрин у різні історичні періоди аж до середини ХХ ст., коли цей напрям став трендом американської та європейської юриспруденції, набув більш конкретизованого змісту і зводився до дискурсу про цінності та інтереси сторін, які постали перед обличчям суду;

– окреслено політико-правовий контекст формування сучасного кримінального провадження у визначених темпоральних межах радянського та пострадянського періоду, що дає змогу простежити динаміку трансформації окремих правових інститутів та зрозуміти причини окремих конструктивних та деструктивних тенденцій у правовому регулюванні;

– розроблено концептуальну модель забезпечення балансу у кримінальному провадженні, яка охоплює (1) інституційний, (2) правозастосовний, (3) особистісний рівні. Кожен рівень має субрівні балансу: інституційний – баланс повноважень, функцій, предмета відання органів, уповноважених здійснювати кримінальне провадження, баланс у дихотоміях: «завдання – ресурси», «мета – засоби», «національне – наднаціональне»; правозастосовний – баланс цінностей та інтересів, баланс процесуальних можливостей, баланс правових позицій, баланс науки і

практики, баланс змісту і форми; особистісний – баланс об'єктивності та суб'єктивності, баланс освіти та практики, баланс моралі та права. Наголошено, що баланс у кримінальному провадженні слід розглядати як індикативну ознаку розвитку демократичних інституцій та втілення ідеї верховенства права у державі, а запропонована системна візія формує зasadничі підвалини для стратегічного планування розвитку профільних структур; діагностики ризиків порушення рівноваги та кризових ситуацій, усунення чинників, які мають потенційний руйнівний вплив на систему кримінального провадження, втрату довіри суспільства до державних інституцій; адаптації органів досудового розслідування, прокуратури та суду до нових викликів та умов функціонування; генерування та впровадження інноваційних проектів у досудове розслідування та судове провадження;

– запропоновано розуміння поняття інституціоналізації у кримінальному провадженні як процесу еволюції та розвитку інститутів та інституцій, необхідних для забезпечення виконання функцій органами досудового розслідування, прокуратури, суду та інших уповноважених суб'єктів під час кримінального провадження, ефективної організації та управлінської діяльності, взаємодії та контролю, результатом яких є виконання завдань, передбачених кримінальним процесуальним законодавством;

– аргументовано, що інституційний баланс передбачає нормативно врегульовану узгодженість функцій та повноважень різних органів державної влади з метою налагодження ефективної взаємодії між ними під час виконання завдань кримінального провадження; запропоновано диференціювати вертикальний та горизонтальний виміри інституційного балансу;

– визначено типологію реальних та потенційних викликів, які здатні суттєво ускладнювати діяльність ЄСПЛ в сучасних умовах: (1) нечіткість меж дискреції в інтерпретації та універсалізації стандартів; (2) обмеженість герменевтичного впливу; (3) невиконання рішень; (4) необхідність обробки постійно зростаючого значного масиву справ; (5) тенденції політичної

трансформації у Західній Європі з коливаннями від ліберальної демократії до націоналізму та автократії;

– запроваджено до наукового обігу авторське визначення поняття правової інклузії, яким пропонується позначати зasadу функціонування держави і напрям гуманітарної політики, в основі якої є ідея «суспільства для всіх» і яка передбачає вжиття заходів для забезпечення соціальної інтеграції в реалізації прав, свобод, законних інтересів, посиленні гарантій доступу до правничих продуктів і послуг, доступу до професії в сфері права, а також для подолання соціальної ексклюзії осіб, які у конфлікті з законом

– визначено тривимірний морально-правовий сенс окремої думки судді, який реалізується у таких аспектах: (1) консеквентний – зняття моральної відповідальності за наслідки ухваленого рішення; (2) деонтологічний – виконання морального обов’язку висловити думку, яка репрезентує альтернативну морально-правову позицію, інтерпретацію права на засадах справедливості з точки зору автора; (3) аксіологічний – апелювання до моральної аргументації, цінностей у тексті окремої думки, що може вплинути на перспективу зміни правового регулювання у майбутньому;

удосконалено:

– теоретико-методологічне підґрунтя функціонування ЄСПЛ, що виявилося у виокремлені (1) інтеграційного, (2) аксіологічного, (3) правозахисного, (4) герменевтичного, (5) контрольно-наглядового регуляторного впливу ЄСПЛ у сфері захисту основоположних прав людини на рівні наднаціональному та продукуванні змін у законодавстві та практиці на рівні національному;

– наукові погляди щодо концепції зловживання правами, що вбачається в обґрунтуванні доречності оптимізації термінології та застосуванні терміну «недобросовісного використання права» як більш релевантного, впровадження засади *bona fides* у кримінальному процесуальному законодавстві, а також в узагальненні на прикладі кримінального провадження типових сфер та способів недобросовісного використання

процесуального права, формування на концептуальному рівні системного механізму протидії такому явищу через застосування проактивних та реактивних заходів;

– теоретико-правове обґрунтування інституту окремої думки судді, що виявилось в узагальненні аргументації критиків інституту окремої думки судді ((1) відсутність прямих правових наслідків; (2) деструктивний вплив на інституцію; (3) неправильні мотиви, неефективне використання часу; (4) множинність сенсів; (5) порушення таємниці нарадчої кімнати, засади незалежності судді) та аргументації прихильників інституту окремої думки судді ((1) правотворчий потенціал; (2) демократизм; (3) підвищення якості рішень, а відтак довіри до інституцій; (4) часткова сатисфакція для сторони, яка програла);

дістали подальший розвиток:

– аргументація заборони катувань та тортур, новизна якої вбачається у диференціації типових механізмів застосування таких насильницьких дій іноземними правоохоронними органами щодо правопорушників в сучасних умовах;

– теоретико-методологічне обґрунтування правових позицій Верховного Суду, що, на відміну від існуючих підходів, передбачає впровадження додаткових критеріїв класифікації за змістом (правові позиції – рекомендації, правові позиції – дефініції, правові позиції – роз'яснення, правові позиції – висновки) та залежно від сфери впливу (десигнтивні (стосуються вирішення однотипних ситуацій правозастосування), денотативні (стосуються вирішення конкретної ситуації у конкретній справі));

– вчення про синергію правової науки і практики на прикладі кримінального провадження, у якому запропоновано розмежовувати (1) макрорівень (розробка та втілення стратегії розвитку інститутів кримінального процесуального права та його інституційної інфраструктури), (2) мезорівень (робота у межах спеціалізованих кластерів зацікавлених суб'єктів, які опрацьовують певну науково-прикладну проблему),

(3) мікрорівень (вирішення конкретних завдань у конкретному кримінальному провадженні). Характерним для першого та другого рівнів є циклічний ланцюг дифузії інформації, яка транслюється через певні продукти та форми взаємодії;

за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність:

вперше:

– розкрито природу балансу як засади функціонування кримінального провадження, як процесу знаходження рівноваги, узгодженості, пропорційності і як правового явища, якому властиві системотворчий потенціал, білатеральність, динамічність, і який має відповідати усталеним уявленням про справедливість;

– визначено елементи інституційного середовища кримінального провадження (інституційна інфраструктура, норми права, інституційні умови, інституційне управління, інституційні механізми, формальна практика, неформальна практика, громадські інституції, інституційні ризики дисбалансу, суспільний контекст) та охарактеризовано зміст кожного з них;

– розроблено індикативну систему недоліків, які впливають на функціонування інституційної інфраструктури кримінального провадження (недоліки правового регулювання; недоліки організаційного характеру; недоліки неформальної практики; недоліки стратегії інституційних реформ), що створює основу для оптимізації кримінальної процесуальної політики;

– запропоновано диференціювати три категорії ризиків дисбалансу в кримінальному провадженні у дихотомії «мета – засоби» ((1) ризики категорії «правильність засобів важливіша за мету»; (2) ризики категорії «мета важливіша, ніж засоби»; (3) ризики категорії деформованої мети і деформованих засобів), що дає змогу ухвалювати рішення, спрямовані на попередження загроз;

– обґрутовано, що забезпечення балансу приватних та публічних інтересів у кримінальному провадженні відбувається через застосування

правових механізмів: (1) симетричного, (2) охоронного, (3) компенсаційного, (4) інтерпретаційного, (5) консенсусного та (6) пропорційного. Попри вразливість механізму пропорційності до критики щодо неможливості «порівнювати непорівнюване», констатовано ціннісний, стабілізуючий, дисциплінуючий, стимулюючий та адаптаційно-корегуючий позитивні ефекти його використання у кримінальному провадженні;

– запропоновано диференціювати (1) формально-темпоральний, (2) змістовний та (3) морально-етичний критерії визначення недобросовісного використання процесуальних прав і повноважень у кримінальному провадженні, що сприяє кращому розумінню фактичних підстав для застосування реактивних заходів реагування;

– обґрутовано доцільність розмежовувати приватну і публічну правові позиції у кримінальному провадженні, визначено їх зміст, структуру, окремі характеристики та відмінності, які полягають у різному ступені вимогливості до (1) аргументації; (2) форми викладу; (3) умов формулювання; (4) сталості правової позиції, а також розроблено мультивекторну систему балансу правових позицій у кримінальному провадженні;

– доведено, що наука і практика кримінального провадження потребують адаптації до глобальних правових, соціальних та безпекових мегатрендів, охарактеризовано їх зміст, що дає змогу прогнозувати трансформацію кримінального провадження в темпоральній перспективі;

– визначено зміст медійної криміналістичної псевдонауки та запропоновано типологію впливу медійної криміналістичної псевдонауки на суспільство (CSI-ефект), в рамках якої обґрутовано та верифіковано (1) позитивний ефект (іміджевий, освітній, мотиваційний) та (2) негативний ефект (імперативний, криміногенний, конфліктогенний), а також доведено на цій основі доцільність впровадження реверсної моделі проактивної протидії потенційним ризикам деформації загальносуспільного уявлення про синергію науки і практики у кримінальному провадженні;

– запропоновано розрізняти три типи формалізму у кримінальному провадженні: (1) стандартний формалізм, який є атрибутом кримінального провадження в демократичному суспільстві, що забезпечує стандартизацію, єдність, передбачуваність, визначеність правозастосової практики, прозорість процедур, підстав, порядків на засадах верховенства права; (2) абераційний формалізм, який полягає у відхиленнях або надмірного ускладнення процедур (гіперформалізм), або їх надмірного спрощення (гіпоформалізм); (3) гіbridний формалізм, який поєднує формальні, коли закон чітко визначає, та неформальні практики, коли закон не містить чіткого правового регулювання;

– розроблено типологію механізмів зниження суб'єктивізму у кримінальному провадженні, до яких віднесено: (1) механізм звуження діапазону процедур, які потребують втручання суб'єкта; (2) механізм інституційної незалежності та чіткого визначення меж дискреції; (3) механізм упровадження системи «ваг і стримувань»; (4) механізм упровадження імперативу обґрутованості та вмотивованості процесуальних рішень; (5) механізм верифікації отриманого результату; (6) механізм рефлексійної компетентності; (7) механізм підвищення правової культури та правосвідомості; (8) механізм юридичної відповідальності за вихід за межі дискреції;

удосконалено:

– наукове вчення про баланс приватних і публічних інтересів у кримінальному провадженні, що виявилося у виокремленні його значущих характеристик: (1) універсальність; (2) динамічність; (3) поліструктурність; (4) забезпеченість; (5) диференційованість; (6) контекстуальність; (7) прозорість;

– аргументація доцільності припинення практики допитів у робочих кабінетах слідчих, детективів і забезпечення можливості проведення процесуальних дій у спеціалізованих кімнатах, створених у кожному органі досудового розслідування, оскільки в такий спосіб оптимізується, по-перше,

стан забезпечення таємниці досудового розслідування та безпеки учасників; по-друге, якість процесуальних дій з огляду на усунення фактору одночасного проведення кількома суб'єктами процесуальних дій в одному робочому кабінеті; по-третє, ергономічні та технічні умови проведення допитів;

– теорія інноваційного забезпечення криміналістичної діяльності, що виявилось в пропозиції з урахуванням потреби адаптації до мегатренду цифровізації, а також суттєвих переваг (універсальність, портативність, точність, легкість, швидкість, безпечність, поліфункціональність, економічність) документування значущої інформації з використанням технологій 3D-сканування, та враховуючи перспективи розширення практики використання безпілотних літальних апаратів, запропоновано створення спеціалізованого відділу інноваційного забезпечення при Головному управлінні Національної поліції у кожній області, відповідального за впровадження таких технологій у практичну діяльність та виконання тактичних завдань у «польових» умовах;

набули подальшого розвитку:

– наукові положення щодо визначення матеріальної та процесуальної справедливості метою кримінального провадження, що виявилось у посиленні аргументації доцільності формулювання такої мети як окремої норми у кримінальному процесуальному законодавстві з огляду на її характерні риси: (1) універсальність; (2) аксіологічна цінність, (3) системотворчість, (4) інтегративність;

– концептуальні підходи до визначення завдань кримінального провадження, що відрізняється від існуючих поглядів запропонованою диференціацією (загальні, функціональні, процедурні, спеціалізовані, правозастосовні) та уточнення нормативно-правового визначення завдань загального рівня;

– наукові положення щодо ресурсного забезпечення кримінального провадження, які порівняно з відомими фрагментарними позиціями,

формують цілісне уявлення про систему, компонентами якої є нормативно-правове, науково-теоретичне, інформаційно-аналітичне, організаційне, матеріально-технічне, фінансове, інтелектуальне та спеціальне забезпечення;

– теоретичні засади криміналістичного забезпечення протидії воєнним злочинам, що вбачається у підтверджені доцільності формування окремої галузі воєнної криміналістики, до предметної сфери якої запропоновано віднести розробку теоретичних положень та практичних рекомендацій збирання, дослідження, оцінки та використання доказів воєнних злочинів, вивчення особливостей проведення слідчих (розшукових) дій та впровадження окремих криміналістичних методик розслідування кримінальних правопорушень в умовах складних геополітичних, правових, безпекових, тактичних, логістичних, інформаційно-комунікаційних викликів, детермінованих агресивною війною;

– наукове обґрунтування доцільності зміни підходів до освітнього процесу, реформування інституту наставництва та підвищення кваліфікації, а також запропоновано оптимізацію інституту помічника слідчого, що дає змогу реалізувати бінарну мету, з одного боку, зменшення навантаження на слідчого та підвищення якості досудового розслідування, з іншого – забезпечення поступової вторинної професіоналізації фахівця органу досудового розслідування.

3. Теоретичне та практичне значення результатів дисертації полягає у тому, що сформульовані окремі висновки та пропозиції можуть бути використані: у *практичній діяльності* для формування стратегічних орієнтирів розвитку інституційної інфраструктури кримінального провадження з урахуванням сучасних викликів та глобальних мегатрендів, оптимізації досудового розслідування, підвищення кваліфікації персоналу (довідка про впровадження у практичну діяльність першого слідчого відділу (з дислокацією у м. Хмельницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань у м. Хмельницькому від 02.10.2023 р. № 27285/14-01-01/23; акт впровадження у практичну діяльність Національного антикорупційного

бюро України від 10.10.2023 р. № 04/24169-04; довідка про провадження у практичну діяльність слідчих Головного слідчого управління Служби безпеки України від 13.10.2023 р. № 6/13327; лист Офісу Генерального прокурора від 18.10.2023 р. № 18/3/2-432ВИХ-23; довідка про впровадження у практичну діяльність Шевченківського районного суду м. Львова від 23.10.2023 р. № 01-09/25/2023; акт впровадження у практичну діяльність Вищого антикорупційного суду від 26.10.2023 р.); у *правотворчій діяльності* для оптимізації кримінального процесуального законодавства, удосконалення правового регулювання діяльності органів досудового розслідування; у *науковій та освітній діяльності* для подальшої розробки концептуальних зasad забезпечення балансу в кримінальному провадженні на інституційному, правозастосовному та особистісному рівнях, для підготовки навчально-методичної літератури, викладання навчальних дисциплін, розробки спеціалізованих тренінгів (акт впровадження в освітній процес Волинського національного університету ім. Лесі Українки від 06.10.2023 р. № 03-24/03/2539; акт провадження в освітній процес Львівського державного університету внутрішніх справ від 11.10.2023 р. № 87; акт впровадження у наукову діяльність Львівського державного університету внутрішніх справ від 16.10.2023 р. № 2).

4. Апробація та повнота опублікування результатів дослідження.

Наукові результати докторської дисертації висвітлено у 68 наукових публікаціях, серед яких 62 публікації демонструють основні наукові результати дисертації (1 одноосібна монографія; 4 статті у наукових періодичних виданнях, які індексуються у наукометричних базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus; 27 статей у виданнях, які включено до переліку наукових фахових видань України з юридичного напряму, 30 наукових праць, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації) та 6 наукових публікацій, які додатково відображають результати дисертації.

Вказане підтверджує повноту попереднього оприлюднення основних результатів дисертації у публікаціях та дотримання вимог п. 8 Порядку

присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 року №1197.

З наукових праць, опублікованих у співавторстві, використані лише ті ідеї та положення, які є результатом особистого дослідження дисертантки, що зазначено у переліку наукових праць. Матеріали та висновки кандидатської дисертації в цій дисертаційній роботі не використовувалися.

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

Монографія

1. Дуфенюк О. М. Баланс у кримінальному провадженні: інституційний, правозастосовний, особистісний рівні : монографія. Львів : Растр-7, 2023. 508 с.

Статті у наукових періодичних виданнях, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus

2. Blahuta R., Blikhar V., Dufeniuk O. Transfer of 3D Scanning Technologies into the Field of Criminal Proceedings. *Science and innovation*. 2020. Vol. 16 (3). P. 84–91. DOI: <https://doi.org/10.15407/scine16.03.084>

Особистий внесок здобувачки: у контексті вивчення балансу науки і практики визначено перелік переваг застосування технологій 3D сканування для збирання значущої інформації під час кримінального провадження.

3. Blikhar M., Dufeniuk O., Blikhar V. The Philosophy of the European Court of Human Rights: Axiological Paradigm. *Beytulhikme an International Journal of Philosophy*. 2020. Vol. 10 (2). P. 355–371. DOI: 10.18491/beytulhikme.1559

Особистий внесок здобувачки: окреслено ціннісні константи, які формують теоретико-методологічні основи діяльності Європейського суду з прав людини.

4. Blikhar V., Dufeniuk O., Blikhar M. Balance of “goal-means” in the system of Criminal procedure or can a good goal justify evil means? *Beytulhikme an International Journal of Philosophy*. 2021. Vol. II (4). P. 1801–1817. DOI: 10.18491/beytulhikme.1804

Особистий внесок здобувачки: проаналізовано різні підходи у зарубіжній правовій доктрині щодо балансу мети та засобів у кримінальному провадженні.

5. Dufeniuk O. The ECHR impact on the formation of supranational and national Human Rights Paradigm (Ukrainian context). *Ideology and Politics Journal. Universal Norms in a Time of Sovereignism*. 2021. Issue 1 (17). P. 232–251. DOI: <https://doi.org/10.36169/2227-6068.2021.01.00011>

Статті у наукових фахових виданнях України

6. Дуфенюк О. М. Аксіологія кримінального провадження. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2014. № 3. С. 160–163.

7. Дуфенюк О. М. Актуалізація гуманістичних цінностей у ході кримінального провадження. *Право і суспільство*. 2014. № 1. С. 229–233.

8. Дуфенюк О. М. Забезпечення судово-експертної діяльності у кримінальному провадженні: системна парадигма. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. 2019. Вип. 8. С. 163–173.

9. Дуфенюк О. М. Польський досвід підготовки юристів до роботи з науковими доказами у кримінальному провадженні. *Форум права*. 2019. № 57 (4). С. 26–37. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.3403545>

10. Дуфенюк О. М. Суб'єктивізм експерта у кримінальному провадженні. *Соціально-правові студії*. 2019. № 4. С. 74–81. DOI: 10.32518/2617-4162-2019-4-74-81

11. Дуфенюк О. М. Криміналістика у призмі сучасної освітньої парадигми. *Соціально-правові студії*. 2020. № 2. С. 36–43. DOI: 10.32518/2617-4162-2020-2-36-43

12. Дуфенюк О. М. Інституційний баланс у кримінальному провадженні. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. 2021. Вип. 10. С. 81–88. DOI: <https://doi.org/10.36477/2616-7611-2021-10-11>

13. Дуфенюк О. М. Потерпілий-медіатор-підозрюваний: дев'ять років практики посередництва в Україні. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 1. С. 29–38. DOI: 10.32518/2617-4162-2021-1-29-38

14. Дуфенюк О. М. Радянський та пострадянський кримінальний процес в Україні: балансування між минулим та сучасним. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 4. С. 28–40. DOI: 10.32518/2617-4162-2021-4-28-40

15. Дуфенюк О. М. Баланс мети та засобів у кримінальному провадженні або про «нове обличчя» старих практик катувань та тортур. *Юридичний електронний журнал*. 2022. № 11. С. 369–374. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-4/88>

16. Дуфенюк О. М. Дискурс щодо «раціоналізації насильства» під час розслідування: справедлива відповідь на виклики чи балансування за межею закону? *Право i суспільство*. 2022. № 6. С. 222–229. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2022.5.34>

17. Дуфенюк О. М. Правові механізми забезпечення балансу приватних та публічних інтересів у кримінальному провадженні. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2022. Вип. 4 (45). С. 117–122. DOI: <https://doi.org/10.32782/ryuv.v4.2022.22>

18. Дуфенюк О. М. Вплив глобальних мегатрендів на науку та практику кримінального провадження. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2022. Вип. 6 (47). С. 176–183. DOI: <https://doi.org/10.32782/ryuv.v6.2022.34>

19. Дуфенюк О. М. Формалізм у кримінальному провадженні: сутність та ризики дисбалансу. *Юридичний вісник*. 2022. Вип. 6. С. 84–94. DOI: <https://doi.org/10.32782/yuv.v6.2022.11>

20. Дуфенюк О. М. Характеристики балансу приватних та публічних інтересів у кримінальному провадженні. *Юридичний електронний журнал*. 2022. № 12. С. 430–434. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-12/101>

21. Дуфенюк О. М. Розслідування воєнних злочинів: логістичні, криміналістичні та судово-медичні питання. *Юридичний електронний журнал*. 2022. № 4. С. 369–374. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-4/88>

22. Дуфенюк О. М. Сучасний стан інституційного балансу у кримінальному провадженні. *Вісник Національної академії правових наук*

України. 2022. Том 29. № 4. С. 147–163. DOI: 10.31359/1993-0909-2022-29-4-147

23. Дуфенюк О. М. Баланс в дихотомії «освіта – практика» у кримінально-процесуальній діяльності: компетентнісний аспект. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2023. № 61. С. 82–87. DOI: <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2023.61.17>

24. Дуфенюк О. М. Баланс змісту та форми у кримінальному провадженні. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 1. С. 506–512. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.01.8>

25. Дуфенюк О. М. Баланс процесуальних можливостей сторін як атрибут змагальності кримінального провадження. *Право і суспільство*. 2023. № 1. С. 302–309. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.1.44>

26. Дуфенюк О. М. Вертикальний вектор балансу правових позицій у кримінальному провадженні. *Юридичний електронний журнал*. 2023. № 3. С. 452–456. DOI: 10.32782/2524-0374/2023-3/103

27. Дуфенюк О. М. Горизонтальний вектор балансу правових позицій у кримінальному провадженні. *Юридичний електронний журнал*. 2023. № 11. С. 460–464. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-1/108>

28. Дуфенюк О. М. Дискурс про «злі наміри» у використанні права в кримінальному провадженні: сутність дисбалансу та концептуальна модель протидії. *Право і суспільство*. 2023. № 2. С. 208–217. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.2.2.31>

29. Дуфенюк О. М. Оптимізація балансу освіти й практики як чинник підвищення якості кримінального провадження. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 2. С. 335–341. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.02.58>

30. Дуфенюк О. М. Полярність та конвергенція об'єктивності та суб'єктивності у кримінальному провадженні. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2023. № 1 (48). С. 110–116. DOI: 10.32782/pyuv.v1.2023.22

31. Дуфенюк О. М. Баланс моралі та права у кримінальному провадженні. *Юридичний електронний журнал*. 2023. № 4. С. 559–563. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-4/133>

32. Дуфенюк О. М. Концепт балансу у теоретико-правовому та кримінально-процесуальному дискурсі. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. 2023. № 13. С. 6–11. DOI: <https://doi.org/10.32782/2616-7611-2023-13-01>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

33. Дуфенюк О. М. Як технологія 3D сканування змінює якість розслідування кримінальних правопорушень. *Проблеми застосування інформаційних технологій правоохоронними структурами України та вищими навчальними закладами зі специфічними умовами навчання : збірник наукових статей за матеріалами доповідей Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Львів, 22 грудня 2017 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2018. С. 35–39.

34. Дуфенюк О. М. Європейські стандарти судово-експертної діяльності в Україні: основні напрямки та перспективи впровадження. *Вдосконалення правового механізму захисту прав та свобод людини і громадянини в умовах євроінтеграції : матеріали Всеукраїнської конференції* (м. Львів, 29 березня 2019 р.). Львів : СПОЛОМ, 2019. С. 126–130.

35. Дуфенюк О. М. Міжнародний досвід протидії поліцейській корупції. *Проблеми кримінально-правового, кримінального процесуального та криміналістичного забезпечення прав особи в Україні : матеріали Міжнародної конференції* (м. Львів, 7 червня 2019 р.). Львів : НУ «ЛП», 2019. С. 76–79.

36. Дуфенюк О. М. Участь України у творенні єдиного європейського експертного простору. *Теорія та практика адаптації законодавства України до законодавства ЄС : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 8 червня 2018 р.). Київ : КНУ ім. Тараса Шевченка, 2018. С. 67–70.

37. Дуфенюк О. М. Перевірка добroчесності поліцейських: поняття, види та міжнародна практика. *Проблеми вдосконалення діяльності правоохоронних органів щодо виявлення, припинення та превенції корупційних проявів :*

матеріали постійно діючого науково-практичного семінару (м. Львів, 24 травня 2019 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2019. С. 58–64.

38. Дуфенюк О. М. Тактика огляду з «висоти пташиного польоту» або дрони на службі в органах поліції. *Процесуальне та криміналістичне забезпечення досудового розслідування* : матеріали науково-практичного семінару (м. Львів, 25 жовтня 2019 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2019. С. 37–41.

39. Дуфенюк О. М. Феміда над мікроскопом або «наукові докази» у кримінальному провадженні (питання термінології). *Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 8 листопада 2019 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2019. С. 52–54.

40. Дуфенюк О. М. Ризики неналежного застосування правових позицій Європейського суду з прав людини українською Фемідою. *Державотворення та правотворення в контексті євроінтеграції* : матеріали доповідей, виступів і повідомень учасників V-го Всеукраїнського круглого столу (м. Львів, 9 грудня 2019 р.). Львів : ПП «Видавництво «БОНА», 2019. С. 80–83.

41. Дуфенюк О.М. Напрями використання безпілотних літальних апаратів (дронів) органами поліції. *Інформаційні технології в освіті та практиці* : збірник наукових статей за матеріалами доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Львів, 20 грудня 2019 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2019. С. 162–165.

42. Дуфенюк О. М. Епоха Facebook – нові виклики і нові можливості для поліції. *Нові виклики в епоху постмодерну* : збірник тез доповідей науково-практичної конференції, присвяченій пам'яті віце-президента Кримінологічної асоціації України, професора О. М. Литвака (м. Харків, 23 квітня 2020 р.). Харків : ХНУВС, 2020. С. 164–166.

43. Дуфенюк О. М. Війна як виклик для системи кримінального правосуддя. *Інноваційний потенціал та правове забезпечення соціально-економічного розвитку України: виклик глобального світу* : матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції (м. Полтава, 19–20 травня 2020 р.). Полтава : ПЕП. 2020. С. 61–65.

44. Дуфенюк О. М. Використання соціальних мереж у протидії злочинності – нові виклики і нові можливості. *Кримінальне та кримінальне процесуальне законодавство у контексті реформи кримінальної юстиції* : матеріали науково-практичного семінару (м. Львів, 22 травня 2020 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2020. С. 56–61.

45. Дуфенюк О. М. CSI-ефект: позитивний та негативний вплив фільмів криміналістичного жанру. *Актуальні питання судової експертології, криміналістики та кримінального процесу* : матеріали ІІ Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 19 листопада 2020 р.). Київ : Видавництво Ліра-К, 2020. С. 173–177.

46. Дуфенюк О. М. Угода про визнання винуватості у кримінальному провадженні в світлі закордонної наукової доктрини. *Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави* : матеріали XIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Одеса, 31 березня 2021 р.). Одеса : ОДУВС, 2021. С. 166–167.

47. Дуфенюк О. М. Інституційний баланс як умова дотримання прав людини у системі кримінальної юстиції. *Незалежність України: права людини та національна безпека* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 21 травня 2021 р.). Львів : ННППО, 2021. С. 154–157.

48. Дуфенюк О. М. Баланс «мета-засоби» в американському кримінальному процесі. *Кримінальна юстиція в Україні: реалії та перспективи* : матеріали засідання круглого столу (м. Львів, 11 червня 2021 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2021. С. 184–189.

49. Дуфенюк О. М. Структура інституційного середовища кримінального провадження. *Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 5 листопада 2021 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2021. С. 61–65.

50. Дуфенюк О. М. Баланс навантаження, якості виконання завдань та розумних строків у кримінальному провадженні. *Процесуальне та криміналістичне забезпечення досудового розслідування* : матеріали науково-практичного семінару (м. Львів, 26 листопада 2021 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2021. С. 42–46.

51. Дуфенюк О. М. Матеріальне забезпечення інституційної інфраструктури кримінального провадження. *Теоретико-прикладні проблеми правового регулювання в Україні* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Львів, 11 грудня 2021 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2021. С. 242–246.

52. Дуфенюк О. М. Баланс цінностей та інтересів у кримінальному провадженні в умовах війни. *Проблеми кваліфікації та розслідування кримінальних правопорушень в умовах воєнного стану* : матеріали науково-практичної конференції (м. Київ, 26 травня 2022 р.). Київ : НАВС, 2022. С. 66–70.

53. Дуфенюк О. М. Вплив дерогації на баланс інтересів у кримінальному провадженні в умовах війни. *Теоретико-прикладні проблеми юридичної науки на сучасному етапі реформування кримінальної юстиції (пам'яті В. П. Колгана)* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 27 травня 2022 р.). Хмельницький : ХУУП ім. Леоніда Юзькова, 2022. С. 68–71.

54. Дуфенюк О. М. Війна як додатковий виклик для системи протидії торгівлі людьми. *Державна політика щодо протидії торгівлі людьми і незаконній міграції в умовах воєнного або надзвичайного стану* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 3 червня 2022 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2022. С. 73–78.

55. Дуфенюк О. М. Оптимум Парето у кримінальному провадженні на прикладі останніх «воєнних новел». *Українська кримінальна юстиція в умовах війни* : матеріали VIII (XXI) Львівського форуму кримінальної юстиції (м. Львів, 9–11 червня 2022 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2022. С. 103–106.

56. Дуфенюк О. М. Принцип пропорційності при балансуванні інтересів у кримінальному процесі: дебати критиків та прихильників. *Кримінальна юстиція в Україні: реалії та перспективи* : матеріали засідання круглого столу (м. Львів, 23 вересня 2022 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2022. С. 149–153.

57. Дуфенюк О. М. Вплив «воєнних новел» в законодавстві на баланс приватних та публічних інтересів у кримінальному провадженні. *Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 21 жовтня 2022 р.). Львів : ЛьвДУВС, 2022. С. 129–134.

58. Дуфенюк О. М. Штучний інтелект як засіб забезпечення балансу в дихотомії «об’єктивність – суб’єктивність» у кримінальному провадженні. *Міжнародна науково-практична конференція ТНУ до 160-річниці від дня народження В. І. Вернадського* : матеріали (м. Київ, 16–17 березня 2023 р.). Частина 2. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 88–92.
DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-303-6-21>

59. Дуфенюк О. М. Аксіоми балансу об’єктивності та суб’єктивності у кримінальному провадженні. *Правові засади організації та здійснення публічної влади* : збірник тез VI Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 85-річчю від дня народження доктора юридичних наук, професора, академіка-засновника НАПрНУ, першого Голови Конституційного Суду України Л. П. Юзькова (м. Хмельницький, 31 березня 2023 р.). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права ім. Леоніда Юзькова, 2023. С. 159–161.

60. Дуфенюк О. М. Теоретичні уявлення про баланс у кримінальному провадженні: особистісний рівень. *Актуальні проблеми приватного та публічного права* : матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 94-річчю з дня народження члена-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора О. І. Процевського (м. Харків, 31 березня 2023 р.). Харків : ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, 2023. С. 451–453.

61. Дуфенюк О. М. Баланс між юридичною освітою та вимогами практики кримінального провадження. *Актуальні проблеми права, психології та педагогіки в умовах війни* : матеріали Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції (м. Біла Церква, 13 квітня 2023 р.). Біла Церква : БНАУ, 2023. С. 40–43.

62. Дуфенюк О. М. Методологічні засади дослідження балансу в кримінальному провадженні. *Теоретико-прикладні проблеми юридичної науки на сучасному етапі реформування кримінальної юстиції* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 26 травня 2023 р.). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023. С. 54–56.

Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

63. Дуфенюк О. М., Ковальська М. Ю. Новітні технології у практиці досудового розслідування на прикладі використання 3D-сканерів та смартфонів при огляді місця події. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 2. С. 302–305.

Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано актуальність та важливість впровадження інноваційних технологій у практику досудового розслідування.

64. Дуфенюк О. М. Кримінальне провадження у філософській рефлексії. *Митна справа*. 2014. № 3 (93). Ч. 2. С. 77–83.

65. Дуфенюк О. М. Експертиза у кримінальному провадженні за законодавством України та Польщі: порівняльне дослідження : монографія. Львів : ЛьвДУВС, 2018. 272 с.

66. Дуфенюк О. М., Марко О. І. Інноваційні технології 3D-сканування у криміналістичній діяльності. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 1. С. 313–315.

Особистий внесок здобувачки: визначено напрями використання технології 3D-сканування під час збирання, дослідження та оцінки доказів у кримінальному провадженні.

67. Дуфенюк О. М. Інновації у розслідуванні ДТП на прикладі застосування 3D технологій. *Інформаційні технології в освіті та практиці* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Львів, 17 грудня 2021 р.). Львів : ЛьвДУС, 2021. С. 20–22.

68. Дуфенюк О. М. Розслідування воєнних злочинів в Україні: виклики, стандарти, інновації. *Baltic Journal of Legal and Social Sciences*. 2022. № 1. Р. 46–56. DOI: <https://doi.org/10.30525/2592-8813-2022-1-6>

5. Відповідність докторської дисертації встановленим вимогам та рекомендації щодо захисту. Аналіз дисертації Оксани ДУФЕНЮК на тему «Концептуальна модель балансу в кримінальному провадженні: інституційний, правозастосовний, особистісний рівні» та опублікованих праць дає підстави зробити висновок, що зазначене дослідження є завершеною кваліфікаційною науковою працею, що характеризується єдністю змісту та виконана здобувачкою самостійно з дотриманням принципів академічної добродетелі. У дисертаційній роботі отримано нові науково обґрунтовані та достовірні результати і висновки, які є актуальними, містять наукову новизну, мають теоретичне та практичне значення загальнонаціонального рівня, опубліковані у наукових вітчизняних та міжнародних рецензованих виданнях та дали змогу авторці в сукупності забезпечити розв'язання важливої науково-прикладної проблеми, яка полягає у формуванні концептуальних основ забезпечення балансу в кримінальному провадженні як однієї із ключових передумов втілення верховенства права та реалізації справедливого правосуддя в умовах сучасних тенденцій та викликів.

Зазначена дисертація за предметом дослідження та за змістом відповідає паспортам наукових спеціальностей: 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень; 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність; вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових

установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40, та пп. 7–9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

З огляду на зазначене, дисертація Оксани Михайлівни ДУФЕНЮК «Концептуальна модель балансу в кримінальному провадженні: інституційний, правозастосовний, особистісний рівні» рекомендується до розгляду та прилюдного захисту у спеціалізованій вченій раді Д 35.725.05 Львівського державного університету внутрішніх справ для здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальностями: 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень; 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Рецензенти:

Професор кафедри кримінального процесу
та криміналістики факультету № 1

ІПФПНП ЛьвДУВС

доктор юридичних наук, професор

Ірина БАСИСТА

Завідувач кафедри загально-правових дисциплін
Інституту права ЛьвДУВС

доктор юридичних наук, професор

Дмитро ЗАБЗАЛЮК

Професор кафедри оперативно-розшукової
діяльності факультету № 2

ІПФПНП ЛьвДУВС

доктор юридичних наук, професор

Анатолій МОВЧАН

